

හරිත විප්ලවයත් සමඟ ඇති වී තිබෙන විපර්යාසයන්

1950 දශකයෙන් පසුව ඇතිවූ හරිත විප්ලවයත් සමඟ සිසුයෙන් වැඩිවන ජනගහනයට සරිලන පරිදි ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම පිණිස දෙමුහුම් බීජ භාවිතය, කෘතිම රසායනික පොහොර සහ පළිබෝධනාශක භාවිතය, වාරිමාගී ජල සැපයුම් සහ යටිතල පහසුකම් දියුණු කිරීම, යාන්ත්‍රිකරණය වැඩිවීම, කෘෂිකාර්මික කළමනාකරන ක්‍රමවේදයන්හි වෙනස්වීම් හේතුවෙන් ගෙන විවිධ ආදිනවයන්ට මුහුණ පෑමට සිදුවී ඇත. ඒ අතර

- පේෂ විවිධත්වය අඩුවීම (ජාන විවිධත්වය අඩුවීම)
- බෝග වගාවට අහිතකර පළිබෝධ විශේෂයන් වැඩිවීම
- පාංශු බාදනය ඇතිවීම
- පසෙහි ජල හිඟ තාවයට හේතුවීම
- පාංශු පෝෂක අඩුවීම
- පසෙහි අංශු මාත්‍ර මූල ද්‍රව්‍ය හිඟ වීමට හේතු වීම
- අහිතකර රසායන ද්‍රව්‍ය පස හා මිශ්‍ර වීම හේතුවෙන් ගෙන ආහාර දාමයන් මගින් බැරලෝහ වැනි අහිතකර මූල ද්‍රව්‍ය ගමන් කිරීම හේතුවෙන් අපගේ සෞඛ්‍ය කෙරෙහි බලපෑම් ඇති කිරීම. උදා: වකුගඩු ආසාදනය ඇති වීම, නිල්දරු උපත් සඳහා හේතු වීම දක්වා ලිවිය හැක.
- දේශීය වශයෙන් ආහාරවල පෝෂණ ගුණය, ගුණාත්මක බව අඩුවීම හා අස්වනු අඩුවීම ප්‍රධාන වශයෙන් දක්වා ලිවිය හැක.

මේ අනුව සිතා බැලීමේ දී අප විසින් කළ යුත්තේ කෘෂිකර්මාන්තයේ තිරසාරභාවය පවත්වා ගැනීම සඳහා “කාබනික ගොවිතැන” කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු කොට එය දේශීය බීජ වර්ග භාවිතා කර වර්තමානයට උචිත ආකාරයට භාවිතයට නැගීමයි. පසෙහි කාබනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය වැඩි දියුණු කිරීම මගින් පසෙහි භෞතික, රසායනික හා පේෂවීය ගුණාංගයන් දියුණු වීමට හේතුවේ. එම හේතුවෙන් ඉහතින් දක්වල අහිතකර තත්වයන් මගහරවාගෙන වර්තමානයට ගැලපෙන ආකාරයට පෝෂණ ගුණයෙන් හෙබි ගුණාත්මක ආහාර නිෂ්පාදනය කිරීම හා ආහාර සුරක්ෂිතතාවය ඇති කිරීම කාලෝචිත ක්‍රියාවකි.

බී.එම්.පේ. බණ්ඩාර

කෘෂිකම් උපදේශක

තෙවන වසර ශිෂ්‍ය - කෘෂි විද්‍යා පීඨය, පේරාදෙණිය සරසවිය